

succumbentem oneri suo, dum abstines à deponendo onere illius; omnino deponito ab eo onus. Si non est lætandum damno inimici & oforis, quod eum percipere contingat in jactura jumenti: multò minus lætandum est de interitu inimici ipsius. Sed repugnare videtur, quod existat Psalm. 52. v. 7, 8, 9. Etiam Deus fortis demoliturus est te in æternum; abripiet te, & auellet te à tentorio, eradicabitq; te è terra viventium certissimè. Quod videntes justi, verebuntur; & de isto ridebunt; dicentes: Ecce virum illum, qui non proposuerat Deum robur suum; sed confidebat amplitudini divitiarum suarum, roborabat se in substantia sua. Et Psalm. 58. v. 11, 12. Lætabitur justus, quum viderit ultionem: pedes suos lavabit in sanguine improbi: Dicetq; homo, utiq; est fructus justo; utiq; est Deus, est judex in terra. RESP. Hæc & similia Psalmorum loca de lætitia piorum extinctis impiis, non pugnant cum prohibitione lætitiæ ob casum & ruinã inimici proposita Proverb. 24. 17, 18. Nam Salomon in hoc Proverbiorum loco agit de privato inimico ob causas humanas, ut sunt invidia, ambitio, avaritia, falsa delatio, opinio illatæ injuriæ & similes, cujusmodi inimici sunt passim, exercentes similitates sæpè ob res leviculas: at David in adductis Psalmis agit de publicis hostibus Dei & Ecclesiæ, hoc agentibus ut Dei consilium irritũ reddatur, & propterea persecuentibus pios & opprimere conantibus. De privati inimici casu & ruina homini pio nequa